

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ในประเทศไทยถึงปีการศึกษา 2511 เพื่อให้ทราบว่าในการเขียนวิทยานิพนธ์นิสิตนักศึกษา นิยมลักษณะใดมากที่สุดกว่ากันอย่างไรในเรื่องต่อไปนี้ ได้แก่ ระเบียบวิธีวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการรวบรวมข้อมูล ระเบียบวิธีทางสถิติ เนื้อเรื่อง ส่วนอื่นคือเพศผู้เขียนวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ทางวิชาการศึกษาเหล่านี้เป็นของ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 136 ฉบับ, วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ประมาณ 119 ฉบับ, สถาบันทางวิชาการศึกษาอื่น จำนวน 37 ฉบับ, รวมทั้งสิ้น 292 ฉบับ ผู้วิจัยได้ค้นวิทยานิพนธ์ดังกล่าวด้วยตนเองและบันทึกลักษณะที่ต้องการการแต่ละเรื่อง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการกระจายร้อยละ ให้วิทยานิพนธ์ของแต่ละสถาบันเป็นฐาน และของรวมทุกสถาบันเป็นฐานของการกระจาย และทดสอบความแตกต่างของจำนวนวิทยานิพนธ์ ระหว่างหมู่ที่ต้องการด้วยไคสแควร์ในระดับความมีนัยสำคัญร้อยละ 5 สมมุติฐานที่ใช้ในการทดสอบ จะเป็นแบบ นัลไฮโปเทสิส (Null Hypothesis) หมายความว่าจำนวนวิทยานิพนธ์ระหว่างหมู่ที่ทำการศึกษาทดสอบไม่แตกต่างกัน ถ้าไคสแควร์จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ หรือมากกว่า 3.84 ซึ่งเป็นค่าไคสแควร์จากตารางที่ขึ้นแห่งความเป็นอิสระเท่ากับ 1, ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติร้อยละ 5 ถือว่าค่าที่ได้จากการคำนวณมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าปฏิเสธสมมุติฐาน นั่นคือจำนวนวิทยานิพนธ์ระหว่างหมู่ที่ทำการศึกษาทดสอบนั้นแตกต่างกัน และจะพิจารณาจำนวนวิทยานิพนธ์ว่าหมู่ใดมากกว่า ถ้าค่าไคสแควร์จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่า 3.84 แสดงว่ายอมรับสมมุติฐานดังกล่าว

ข้อค้นพบในการวิจัย

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ให้ข้อค้นพบคือ

1. จำนวนสองในสามของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย
2. จำนวนสองในสามของวิทยานิพนธ์เป็นการวิจัยประยุกต์

3. วิธีการรวบรวมข้อมูลที่มีมิติ คือ แบบสอบถามซึ่งมากกว่าเทคนิคอื่นเล็กน้อย
4. มีจำนวนวิทยานิพนธ์มากกว่าครึ่งที่มีการใช้ระเบียบวิธีทางสถิติสูงถึงขั้นทดสอบ

ความมีนัยสำคัญ

5. เนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์มักไปในสาขาจิตวิทยาและการแนะแนวมากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ

การทดสอบความแตกต่างของจำนวนวิทยานิพนธ์ระหว่างหมู่ของแต่ละเรื่องที่ทำการวิเคราะห์ ได้ค่าไคสแควร์ส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับร้อยละ 5 แสดงว่าวิทยานิพนธ์ระหว่างหมู่ที่ทดสอบนั้นมีจำนวนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ความคิดบางประการซึ่งเป็นข้อเสนอแนะที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจทำการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. ควรขยายขอบเขตของการวิจัยออกไปอีกโดยเพิ่มรายละเอียดใหม่มากขึ้นในรายการที่ทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ เช่น แยกระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยายเป็นวิธีวิจัยย่อยๆ ได้แก่ วิธีวิจัยเชิงบรรยายแบบเฝ้าสังเกต (Descriptive Studies) และวิธีวิจัยเชิงบรรยายแบบสำรวจ (Descriptive Surveys) และระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองเป็นวิธีวิจัยเชิงทดลองแบบต่างๆตามวิธีการควบคุมตัวแปร หรือตามการออกแบบการวิจัย (Experimental design) การใช้ระเบียบวิธีทางสถิติควรวิเคราะห์ต่อไปอีกว่าใช้สถิติอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด

2. การทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนในรายการที่ทำการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบระหว่างสถาบันทางวิชาการศึกษาที่นำวิทยานิพนธ์มา เป็นประชากร

3. ควรวิเคราะห์เปรียบเทียบวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาในระดับปริญญาโทกับระดับปริญญาตรี โดยหาเพิ่มเติมและอาศัยผลการวิจัยจากที่มีผู้ทำไว้แล้ว

4. ควรทำการประเมินผลวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาค้นคุณภาพโดยตั้งเกณฑ์การประเมินผลขึ้นจากความค่านำจากผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา หรือจากอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือตามแนวความคิดของ เชิดวิน วานนท์ ที่ผู้วิจัยได้นำผลงานมากล่าวโดยย่อไว้ในบทที่ 2 ของวิทยานิพนธ์นี้